

Meensel-Kiezegem - oude foto's - wie weet hier nog iets van ? (707)

Zij die geboren werden in 1932 waren 8 jaar oud toen WO II uitbrak. Als 12-jarigen maakten ze einde van deze oorlog mee.

In 1992, 60 jaar later, zijn ze tevreden dat ze nog met elkaar kunnen feesten. In 1994 doen ze het nog eens over ..

De initiatiefnemers waren Madeleine Cauwberghs, Julien Robeyns, Leona Lemmens, Gust Trompet, Felix Lissens en Jean Daenen.

Enkele bestuursleden deden hun verhaal over die oorlogsdagen in 'Het Nieuwblad'...

Oorlog tekende jeugdvriendschap

MEENSEL-KIEZEGEM — Madeleine Cauwberghs en Leona Lemmens waren beiden twaalf jaar toen vijftig jaar geleden de Duitsers erin de jawaren' tot twee keer toe het veldige Meensel-Kiezegem omsingelden, alle families en alle mannen tussen 16 en 60 jaar meenamen. Sommigen werden ter plaatse toegesloten. Slechts 29 mannen koerden naar hun dorp terug. 68 werden omgebracht, één jaar herkend de gemeente deze dramatische gebeurtenissen, die nog steeds niet gesel zijn verwerkt.

Moeder moest mee naar school, zozegged zijn papieren te laten controleren. Hij is nooit teruggekomen.

Leona Lemmens

kinderen die dit toen meemaakten, zijn beuren niet vergeen. „We weten dat we zelfde kan geschieden zijn en de sake's zijn omgebracht. Onze kinderen kunnen niet meer vertellen wat we meemaakten onder elkaar spreken we daarover, heeft een speciale band tussen ons,” aldus Madeleine Cauwberghs.

kinderen die toen twaalf waren, zijn op 17 van Jan Daenen samengekomen. En

Madeline Cauwberghs, Leona Lemmens en Jan Daenen bij de graven van omgebrachte familie en dorpsgenoten; de gruwel sijt niet.

„Ik zie de Duitsers nog binnen komen. Ze dagen eerder was oppoakt en marw geslaagen. Hi in moest de anderen aanvoren. We cron

Leesbare tekst zie verder.

Beste Jaargenoot(e),

Na twee jaar stilte komen we even terug in actie.
We..., ja dat zijn de gewezen zestigers die ondertussen de kaap
van "62" gaan voorbijsteken.

We nodigen U (+ echtgenoot(e)) uit om samen een lange namiddag
door te brengen, al pratend en kijkend naar foto's en film
genomen op onze 60-jarige viering.

Deze bijeenkomst gaat door in het Ontmoetingscentrum te Meensel-
Kiezegem, op zondag 27 november 1994 om 15 U.

Als verwelkoming wordt een gebakje met koffie aangeboden en
omstreeks 18 U een rijkelijk gevulde koude schotel.

Dit alles aan de democratische prijs van 350F/persoon (huur 2
zalen inbegrepen).

Verschillende dranken kunnen bekomen worden aan 30 F.

We rekenen ten stelligste op Uw aanwezigheid. Graag hadden wij
vóór 20 november e.k. Uw deelnemingsbijdrage ontvangen op het
rekeningnummer : 734-3621600-17 van ons Feestcomitée jaartal 32,
waarvoor onze oprechte dank bij voorbaat. (overschrijvingsformulier
hierbijgevoegd).

In het vooruitzicht van ons "Tweede Gezellig Samenzijn", bieden wij
U onze Collegiale "Jaartal 32" groëten aan.

P.S.: Aan elke aanwezige van "32" zal een groepsfoto (10/10/92)
gratis overhandigd worden!

Leona Madeleine Felix Julien Gust Jean

MEENSEL-KIEZEGEM — Madeleine Cauwbergs en Leona Lemmens waren beiden twaalf jaar toen vijftig jaar geleden de Duitsers en de „zwarten” tot twee keer toe het vredige Meensel-Kiezegem omsingelden, alles doorzochten en alle mannen tussen 16 en 60 jaar meenamen. Sommigen werden ter plaatse doodgeschoten. Slechts 29 mannen keerden naar hun dorp terug. 68 werden omgebracht. Ieder jaar herdenkt de gemeente deze dramatische gebeurtenissen, die nog steeds niet geheel zijn verwerkt.

”

Vader moest mee naar de school, zagezegd om zijn papieren te laten controleren. Hij is nooit teruggekomen.

Leona Lemmens

De kinderen die dit toen meemaakten, zijn het gebeuren niet vergeten. „We weten dat we met dezelfde kam geschoren zijn en als sukelaars zijn opgebracht. Onze kinderen kunnen we niet meer vertellen wat we meemaakten. Enkel onder elkaar spreken we daarover. Dat schept een speciale band tussen ons,” weet Madeleine Cauwbergs.

De kinderen die toen twaalf waren, zijn op initiatief van Jan Daenen samengekomen. En ze zijn van plan dat meer te doen. „Het was een heerlijke dag,” getuigden ze. „De mensen kennen elkaar nog en de meesten zijn in het dorp of de onmiddellijke buurt blijven wonen. Over het drama van het dorp hebben we niet gesproken. Niet bij zo'n gelegenheid, dat schept immers plots een droevige sfeer.”

Ook na vijftig jaar blijft het verschrikkelijke drama woelen in de geest van de mensen die toen kind waren en hun vader zagen meenemen. Leona Lemmens verloor haar vader en vier ooms. Ze liggen nu naast elkaar in het fraai verzorgde ereperk van het kerkhof.

Bos

„Ze kwamen uit het bos,” herinnert ze zich.

„Ik zie de Duitsers nog binnen komen. Ze doorzochten alles. Moeder moest enkele pan-nen spek voor hen bakken. Mijn vader moest mee naar de school, zagezegd om zijn papieren te laten controleren. Hij is nooit meer terug gekomen. Moeder bleef achter met vijf kinderen. Ik kan dat niet vergeven. Ik ken de man die hem verraden heeft. Als ik hem zie, voel ik de woede opborrelen. Ik spreek er niet mee en zal er nooit mee spreken.”

Ook Madeleine Cauwbergs draagt het verleden met zich mee: „We hadden net onze plechtige communie gedaan. We waren nog niet lang wakker, en vader was thuis. Normaal ging hij telkens elders slapen omdat twee van zijn broers bij de partizanen waren. Op 11 augustus zijn de zwarthemden binnengevallen, samen met één gemaskerde: een jongen die elf dagen eerder was opgepakt en murw geslagen. Hij moest de anderen aangeven. We stonden in nachthemdje rond moeder te bidden. Ze hebben vader meegenomen; zonder klompen. We hebben hem nooit weergezien. Dat blijft bij. Ja kan dat niet vergeven of vergeten.”

„En dat een maand voor de bevrijding,” zucht Jan Daenen, wiens vrouw haar vader bij het drama verloor.

Herdenking

Dit jaar werd de vijftigste verjaardag van de gebeurtenissen groots herdacht. Toch bestaat de vrees dat het drama langzaam uit het collectieve geheugen van de dorpsgemeenschap zal verdwijnen: slechts enkele weduwen van toen zijn nog in leven en de kinderen van de slachtoffers worden ook al een dagje ouder. Madeleine Cauwbergs vindt dat de overgeblevenen bij het gemeentebestuur moeten aandringen opdat de jaarlijkse herdenkingen niet verloren gaan. Leona Lemmens is er gerust in: „Ik denk dat dit niet vergeten wordt.”

Jan Daenen stelt: „Tot nu hadden we nooit te klagen van de gemeente. Alles was steeds tot in de puntjes in orde. Maar toch: wij hebben dat alles meegemaakt. Onze kinderen zullen daar lichter overheen gaan.”

De ruim vijftig zestigplussers die bij het drama twaalf jaar waren, komen op 27 november nog samen in het ontmoetingscentrum van Meensel. Er zal niet over het drama worden gepraat, want het moet prettig blijven. Toch draagt elk van hen de gruwel in zich mee.

—Jo.S.

WIJ KOMEN A.S. ZONDAG 27 NOVEMBER 1994 OM 15u. SAMEN IN HET
ONTMOETINGSCENTRUM TE MEENSEL-KIEZEGEM

MET :

DE RUYTER-COECKAERTS LOUIS EN BERTHA
GOETHUYS-VAN LEEUW FRANS EN OCTAVIE
PITTOVILS MARIA EN ROGER
JANSSENS-WILLAERTS JUL EN LEA
SCHILDERMANS-VANROELEN VICTOR EN MADAZEINE
VAN ECESH-CAUBERGS MADELEINE EN GASTON
CAUWENBERGHS-DOBBERI RAYMOND EN MATHILDE
CLAES-CAUWENBERGHS SIMONNE EN MARCEL
DERUYTER EMIEL
TROMPET-PITTOVILS AUGUST EN YVONNE
TIMMERMANS-LEMMENS LEONA EN JOS
VANSCHOU BROEK-KEMELS NELLY EN LOUIS
TROMPET-SWILLEN GUILLAUME EN MARIA
ROBEYNS-STROUWEN JULIEN EN FERNANDA
LISSENS-MORREN FELIX EN MARGRIET
EYPEN-SCHOUTERS MELAMIE EN JOS
VUCHELEN MARCEL
PYPEN-CORNEZLISSEN GASTON EN HENRICA
DERDEN-VANSCHOU BROEK MARIETTE EN ALFONS
BOSMANS-RASSCHAERT ~~JOSEF~~ JOZEF
DE WINDT-DE BRUYN YVONNE EN RENE
DAENEN-DE BRUYN JEAN EN JOSEE
JUL DE RAEYMAEKER - ~~XXX~~ SERAFINA FAVIER
TIMMERMANS-JANSSENS STAF EN AGNES

ALLEN HARTELIJK WELKOM OP ONS 2^e GEZELLIG SAMENZIJN !!!

